

Недавня А. О.

ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ СТРАТЕГІЙ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Перетворення в економіці та системі ринкових відносин в Україні породжують нові, невирішені до сьогоднішнього часу науково-практичні завдання маркетингової науки. Концептуальні школи маркетингу розвинені настільки, наскільки розвинені економічна теорія та ступінь пізнання нею закономірностей і тенденцій в економіці. Україна, як і весь світ, схильна до тенденції стирання економічних меж і змішування ринків, що розвиваються.

Невизначеність середовища господарювання в Україні виникає в процесі розвитку трансформаційних процесів і кризових явищ. Це зумовлює необхідність наукового пошуку, направленою на обґрунтування теоретичного розуміння і розробку прикладних методик регулювання конкурентних стратегій підприємства. Сформувалась невідповідність між необхідністю своєчасного й гнучкого реагування стратегічної поведінки підприємств на ринкові виклики та зміни умов господарювання і діючими принципами формалізації індикаторів для вчасного реагування.

Економічна конкуренція регулюється нормативними, економічними, адміністративними методами. Слабкою ланкою в механізмі регулювання залишається інформаційно-аналітична складова, хоча сучасний менеджмент пропонує широке використання комп'ютерних технологій і професійних кадрів. Науково аргументована адекватність застосування сигнальних індикаторів в мінливому середовищі по суті відкриває можливості проектування антикризових заходів для застосування на етапах запобігання кризових ситуацій і відновлення конкурентоспроможності. Турбулентність як явище властиве конкурентному середовищу, має низку факторів (чинники), форми проявів (ефекти) і результати дії в ринковому середовищі. Усі чинники (зовнішні і внутрішні, макрорівня і мікрорівня, систематичні і випадкові) відповідно до теорії турбулентності є слабо керовані, але в соціально-економічній ситуації піддаються профілактичному сигнальному регулюванню.

Основною метою конкурентної стратегії, на думку фахівців у галузі маркетингу і менеджменту, є забезпечення створення комплексу заходів, що дозволяють підприємству працювати результативно в стратегічній

перспективі. Конкуреноспроможність можна забезпечити тільки при використанні стратегії, адаптованої до турбулентних чинників життєдіяльності підприємства. Саме тоді вона стає фундаментом стратегічного планування. Складний процес стратегічного планування і власне проектування конкурентної стратегії потребує системної підготовки, що включає інформаційно-аналітичне забезпечення, розрахунок ринків, моделювання, тобто процедури, що вимагають використання комплексу наукових прийомів і методів. Отже, при обґрунтуванні стратегічних рішень застосовують вибіркового, а не системний принцип використання наукових методів. Для умов турбулентних ринків практично відсутня розроблена теоретико-методологічна база обґрунтування вибору альтернативних рішень.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри ЕПОД Геращенко І. О.